

మూర్తిని వరండాలో నిల్పమని సూచన వేసి పటుకుని అరుంధతి ఇంట్లోకి వెళ్ళింది.

“నన్నా బైట మూటలు మోసే కూలీ కుర్రాడున్నాడు అర్థ రూపాయిచ్చి పంపేయండి” అంది.

ఆమూటలు విన్న మూర్తికి పట్టరానంత కోపం వచ్చి దగా, మోసం అంటూ గొణుక్కున్నాడు.

అరుంధతి తండ్రి కూలి దబ్బు లివ్వడానికి బైటికి వచ్చేసరికి మూర్తి అక్కడ లేడు.

సిని క్విజ్ పోటీ

తెలుగు సిని క్విజ్ పోటీలో పాల్గొని రూ. 5,000 లు నగదు బహుమతులు గెలవండి! పోటీలో పాల్గొన్న సభ్యుల్లో ప్రతి నెలలో 5గురికి ఉచితంగా బెంగుళూరు నగర పర్యటన అవకాశం!! ఉచిత ఎంట్రీల కొరకు 30 పై. స్వంత చిరునామా కవరుతో వెంటనే వ్రాయండి.

విజయా బుక్ వరల్డ్,

40/1 ఏ.వి.రోడ్డు, బెంగుళూరు-2.

ఇంటివద్ద నేర్చుకోండి

వ్యాపార అక్కౌంటులు, 31 మాస ముల పోస్టల్ ట్యూషన్. నెలకు రు. 10/-లు పీజి. సర్టిఫికేటు ఇవ్వబడును. ప్రాస్పెక్టసు ఉచితం.

Imperial Institutes (ND)
Doriwalan,
New Delhi-110 005.

బిర్ల వ్యాధులకు ఉత్తమ శిక్ష వైద్యం!

హస్త ప్రయోగం, అంగము బిన్నదై అపఘనకలమందు అసంతృప్తి, శుక్లనష్టము, నీపుంసకత్వము, హెర్నియా, చర్మవ్యాధులు, పోస్టు డ్వారా కూడా వైద్యంచేయబడును.

పరిశోధనము (బుట్టు) మాత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండు రండి.

డా|| దేవర, ఫోన్: 551,
మూలాడి సుడివడ్ల, తెలంగాణ.

ప్రాంతం : 5/1, ప్రాడిపేట, గుంటూరు-2

జన్మపంక్తి

అద్దంకి లక్ష్మి

అదరాభాదరాగా బస్ స్టాప్ చేరుకున్నాను. దైం చూస్తే తొమ్మిదింజావు అయింది. “హల్లో! ఈ వేళ లేటయిందే!” తల ఎత్తి చూశాను. అతను శేఖర్.

“మీరు ఆఫీసుకి లీవు వెట్టారేమోరారను కున్నాను.” నన్ను చూసిన ఆనందంతో అన్నాడు.

“నాకు ఇంట్లో కొద్దిగా పనుండి లేటయింది. మీరెందుకు లేట?” అడిగాను.

“లేదు. తొమ్మిదింటి బస్సు రష్ గా వుంటే వదిలేశాను.” అన్నాడు కొంచెం తడబడుతూ.

ఇంతలో బస్సు రావటంతో జనాన్ని తోసుకుంటూ ఇద్దరం ఎక్కేశాము.

నాకీ ఉద్యోగం వచ్చి రెండు నెలలయింది. మా ఆఫీసు పది గంటలకు. నేను సరిగ్గా తొమ్మిది గంటల బస్సుకి వెళతాను. అతన్ని రోజూ చూస్తూనే వున్నాను. పాతికేళ్ళుంటాయి. నీట్ గా వుంటాడు. నెమ్మదస్తుడు.

“ఇదిగో మీరు నిన్న కం గారు గా వెళతూ ఈ జేబురుమాలు పడేసు కున్నారు” జేబురుమాలు ఇస్తూ బస్ స్టాప్ లో పలకరించాడు. అదీ పరిచయం! నేను గమనించలేదుగాని, నేను దిగిన స్టాపులోనే అతను దిగుతాడుట. మా ఆఫీసుకి మరో ఫర్లాంగు దూరంలో వాళ్ళ ఆఫీసు వుందిట

ఆ పరిచయంతో నాతో అడపా దడపా మాట్లాడుతున్నాడు. ఎదుటివారు మాట్లాడితే మనం మాట్లాడకపోవటం మర్యాద కాదు గదా!

ఈ మధ్యగా అతనిలో కొంత మార్పు కనిపిస్తోంది. నాతో హుషారుగా మాట్లాడు తున్నాడు. నన్ను చూడగానే ముఖం విచ్చుకుంటోంది. మ గ వా డి లో ని ఈ మార్పు ఆడది ఇచ్చే గ్రహిస్తుంది!

నాలురోజుల తర్వాత—

“మీతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలి. సాయంత్రం పార్కుకి వస్తారా ఒక్క సారి” ఏదో నిశ్చయించుకున్నట్టు సీరియస్ గా అడిగాడతడు.

“మీరేం మాట్లాడతారో నాకు తెలుసు. పార్కుకి ఎందుకు? రేపు ఆదివారంకదా మాయింటికి రండి. తీరుబడిగా మాట్లాడుకోవచ్చు” అన్నా.

ఆనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యాడు. ఇంటికి ఆహ్వానిస్తానని అనుకోలేదులా వుంది.

“అయితే తొమ్మిదింటికల్లా వస్తా” అన్నాడు హుషారుగా.

అనుకున్నట్టుగానే అడ్రసు పట్టుకుని తొమ్మిదింటికల్లా వచ్చేశాడు. వరండాలో నుంచున్న నేను- రండి రండని ఆహ్వానించి లోపలికి తీసుకెళ్ళి సో ఫా మీ ద కూర్చోపెట్టాను. మాయిల్లంతటినీ పరికించి చూస్తున్నాడు. ఇంతలో మా పరివారమంతా వచ్చారు.

“ఇదిగో ఈ యనే మా శ్రీ వారు. అసిస్టెంట్ ఇంజనీరు గా పనేస్తున్నారు. మా పాపలత. వీడు శంకర్. అరుగో ఆమె మా అత్తగారు. మామగారు పూజామందిరంలో వున్నారు.”

మల్లెపూవులాటి అతని బట్టలకి మల్లె అతని ముఖం కూడా తెల్లగా పాలి పోయింది.

“కొంచెం పనుంది బజార్లో-వస్తా....” అంటూ లేచాడు.

“సరూ ఆయనకి కాస్త కాఫీ అయినా యిచ్చావా, కూర్చోండి అప్పుడే వెళ్తా నంటారేమిటి” అంటున్నారు మావారు.

“ఏదో మాట్లాడాలన్నారు కదా....”

నామాట వినిపించుకోకుండా గబగబ బయటి కెళ్ళిపోయా డతను.

“మగళ్ళంతా ఇంతే” అన్నా శ్రీవారిని ఉడికిస్తూ.

“మా జన్మపంక్తి” అన్నారు శ్రీవారు హుషారుగా విజిల్ వేసి కన్ను కొడుతూ!

